

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 331. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm9966/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

vi har Anlæg og kan faa Lykke til, men spilde ikke længer vore Kræfter paa at blive andet, end vi er skabte og skikkede til. Alt hvad der i Menneskenaturen og Menneskelivet er stort og ædelt, maatte vi jo vist nok ønske os; men vi skal indse, det er i alle Maader Daarskab at ville tage mer, end man kan bære, og dobbelt Daarskab at hugge sine egne Hænder af og tænke, man kan øve Heltegjerninger med Skyggen af de fremmedes; og denne dobbelte Daarskab begik vi, saa længe vi, fremmede for Nordens Aand og paa Trods mod vor nordiske Natur, vilde aandelig forvandle os selv enten til Grækere eller Romere, Franskmand eller Tyskere; saa det eneste kloge for et Folk er, at leve og virke i sin ejendommelige Aand og kun stræbe at tilegne sig saa meget af, hvad stort og godt man finder hos de fremmede, som lader sig dermed forlige og forbinde.

Dog, herom skal vi en Gang, om De har Lyst, tales nærmere ved, og jeg vil slutte Skildringen af Danmarks Tilstand i hine Aar med et Ord om vore Følelser ved Skilamissen fra Norge.

Der havde jo hele 1813 været Tale nok om, at Svensken vilde have Norge; men hvem der brød sig noget om det, tænkte uden Tvivl som jeg: ja, lad ham tage det, om han kan! uden at det faldt os ind, Norge skulde erobres i Holsten. Først med December, da Davoust kastede sig ind i Hamburg, og Fjenden forfulgte vore Tropper til Rendsborg, indtog Glykstad og oversvømmede Landet lige op til Kolding Aa, — da først mærkede vi, hvad Klokken var slaact; men der havde lige siden Aarets Begyndelse og Pengeforandringen været en saadan Mismod og fortvivlet Ligeegyldighed udbredt alle Vegne, at det var, saa vidt jeg véd, kun mellem Studenterne, især de jyske, det begyndte at brænde; men dér var det ogsaa ramme Alvor: de havde virkelig Mod paa at gaa i Liden for Jyllands Ære og Fostbroderskabet med gamle Norge; de vilde have

mig med, og naar det gjaldt om at rejse den jyske Landstorm til Norges Forsvar, kunde vel heller ingen være ivrigere end jeg. Det var i de første Dage af 1814, vi i Flokketal holdt Samlinger om den Sag paa Ehlers' Kollegium; det var i alle Maader for silde taget og vilde uden Tvivl, naar det var lykkedes bedst, kun uden Gavn for Norge kostet Danmark mer, end det kunde undvære; men ligesom Majestæten erklærede os, at Studenternes Sindelag ved denne Lejlighed skulde han aldrig glemme, saaledes glemmer jeg heller aldrig de højtidelige Aftner i Kredsen af Ungersvende med Sind til det store Offer paa Fædrelandets Alter; thi saadanne Timer er i mine Øjne mange Aar værd; og skjønt det var langt fra, jeg derved fik fast Fod paa Katedret, har jeg dog immer fundet, det aldrig kunde bestiges under lykkeligere Varsler.

(Kampen ved Odden af Prins Kristjan 22de Marts 1808 med Stately og Nassau, til det havde 64 døde [og] 120 saarede og maatte brændes som Vrag. Kl. 8—10^{1/2}.

De Snekker mødtes om Nat paa Hav,
Og Luften begyndte at gløde,
De legot alt over den aabne Grav,
Og Balgerne gjordes saa røde.
Her er jeg sat til en Barbaesten,
At vidne for Slægter i Norden:
Danske de vare, hvis møre Ben
Under mig smuldre i Jorden,
Danske af Tunge, af Æt og af Id,
Thi skal de nævnes i løbende Tid
Fædrenes værdige Søner.

1808: The Tickler tagen ved Entring af C. Wulf 4de Juni. — Turbulent strøg for Lütken 9de Juni; Seagull for P. Wulf 19de Juni; The Tigress for Schönheyder 2den August.

